

Nr 659

Av herr **Kaijser**, i anledning av en från riksgäldsfullmäktige inkommen skrivelse med kompletterande utredning angående eventuell utflyttning av riksdagsbiblioteket (med undantag av upplysningstjänsten) till kvarteret Vinstocken.

I skrivelse till bankoutskottet har fullmäktige i riksgäldskontoret redovisat den av riksdagen begärda utredningen rörande flyttning av riksdagsbiblioteket till kv. Vinstocken. Utredningen har visat att för biblioteket godtagbara lokaler kan erhållas i kv. Vinstocken och att som följd därav ett betydande antal arbetsrum och arbetsplatser kan iordningställas för riksdagsledamöterna i riksdagshuset. Förutsättningarna för en flyttning finnes sålunda. Enligt min mening bör någon flyttning av riksdagsbiblioteket dock icke komma till stånd.

Jag delar helt den åsikt som uttalats av den av utredningen tillkallade utomstående bibliotekstekniska experten, att en försämring av möjligheterna att tillgodose riksdagsledamöternas behov av personlig service måste bli följden av en bortflyttning av biblioteket. Den skulle leda till en påtaglig försämring av arbetsförhållandena för de ledamöter som har intresse och behov av ett nära samarbete med biblioteket. Förekomsten av bibliotekets samlingar i omedelbar närhet av riksdagens arbetslokaler bildar en god bas för tillgodoseende av t. ex. under plena aktualiserad litteratur. Även för dem som i samband med fördjupade studier i anslutning till i riksdagen avhandlade frågor snabbt vill nå annan litteratur än den som finns i referensbiblioteket måste det innebära en besvärande omgång och tidsförlust att nödgas avvakta bokens transport från biblioteket till riksdagshuset, och en väl utbyggd service för detta ändamål måste medföra oproportionerligt stor kostnad. Att för all framtid beröva riksdagen det nära samband med riksdagsbiblioteket som nu förefinnes synes mig otänkbart. En framtida flyttning av biblioteket till det nuvarande riksbankshuset — en flyttning som förefaller kunna vara möjlig någon gång under 1970-talet — synes däremot ändamålsenlig. Då har man bevarat den nära belägenheten och den intima kontakten, och i det huset kan man åstadkomma goda och tillräckliga bibliotekslokaler samtidigt som man inom riksdagshuset får lokaler fria.

Motivet för utflyttningen av biblioteket är i huvudsak önskemålet att skaffa riksdagsledamöterna flera arbetsrum och flera arbetsplatser. Men även utan att flytta ut biblioteket kan riksdagen redan inom några få år få en betydlig utökning av antalet för ledamöterna disponibla rum. Genom ut-

rikesdepartementets utflyttning från kv. Rosenbad blir redan hösten 1966 60 rum friställda, vilka i stort sett kan utnyttjas i befintligt skick utan föregående ändringsarbeten. Partikanslier och lokaler för uppgifter som icke har direkt samband med riksdagsförhandlingarna kan flytta dit, varvid ett icke obetydligt antal arbetsplatser kan tillskapas i riksdagshuset. På något längre sikt — ca 3 à 4 år — beräknas ytterligare lokaler kunna friställas genom handelsdepartementets utflyttning från Rosenbadsfastigheten, varvid riksdagen skulle övertaga jämväl härigenom ledigblivna lokaler såsom arbetsrum för ledamöterna. Såsom bankoutskottet i sitt utlåtande 62/1965 framhållit skulle då 150 rum och åtskilligt flera arbetsplatser därefter stå till riksdagens förfogande i kv. Rosenbad.

Behovet av ett ökat antal arbetsplatser för riksdagens ledamöter är en fråga som inte får lösas i panikens tecken. Så plötsligt och så akut har inte det behovet uppstått. Det får inte tillgodoses till priset av att för framtiden förlora den nära kontakten mellan riksdagen och dess bibliotek. En flyttning till kv. Vinstocken måste därför ses som ett provisorium. Två flyttningar av biblioteket med därtill hörande ansträngningar och kostnader innan det erhållit den slutliga förläggningen i direkt anslutning till riksdagshuset kan inte motiveras av det plötsligt aktualiserade behovet av ökade arbetsplatser. Vad som oundgängligen behövs kan på annat sätt tillgodoses inom en nära framtid.

Med stöd av vad ovan sålunda anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta att någon flyttning av riksdagsbiblioteket till kv. Vinstocken icke måtte komma till stånd.

Stockholm den 25 mars 1966

Rolf Kaijser (h)